

ՏԵՂԵԿԱՆՔ ԿՈՐԻԻՆ ԱԲՂ. ԲԱՂԴԱՍԱՐԵԱՆԻ

ԴՐԱԽՍԱՅԻՆ ԱԿՆԱՐԿ

«Դրախտային ակնարկ» յախճապակիէ որմնանկարը, նկարուել է Տիկ. Մարի Պալեանի կողմէ, որի վրայ Տիկ. Պալեանը աշխատած է վերջին 40 տարիներու ընթացքին: Որմնանկարը նուիրուեց Երուսաղէմ քաղաքին եւ տեղադրուեց Բորեշ փողոցի Դուրեանաշէն կառոյցի արտաքին ճակատի վրայ: Այն իր չափերով մեծածաւալ մի աշխատութիւն է (4 մ. լայնութիւն, 6 մ. երկարութիւն) եւ նկարուած է 1000 յախճապակիէ սալիկներու վրայ: Որմնանկարը պահանջել է բծախնդիր նկարչութեան վարպետութիւն, ինչպէս նաեւ տեսիլք ու հնարագիտութիւն: Բարաբանչիւր սալիկ նախագծուել է ապա նկարուել է Տիկ. Պալեանի կողմէ վերջինիս ընտանեկան արհեստանոցում՝ դժուար պայմաններում, առանց ռելեֆ կողմնակի օգնութեան: Երուսաղէմի բնակիչներուն գեղեցկութեան աշխատանք մը նուիրելու իր բաղձանքն է, որ օգնած է իրեն յաղթահարելու բոլոր դժուարութիւնները: Յախճապակու իրաքանչիւր սալիկը նախագծուելուց եւ նկարուելուց յետոյ վառարանում թրծուել է եւ ապա տեղադրուել իր տեղը՝ կապնելով դրախտային մի ամբողջութիւն:

«Դրախտային ակնարկ» որմնանկարի բացման արարողութիւնը տեղի ունեցաւ 2004 թուականի Նոյեմբերի 29-ին, որին ներկայ էին Պատրիարք Սրբապան Հօր հետ՝ Լուսարարապետ Նորիան Արք. Մանուկեան, Սեան Եպս. Ղարիպեան, Երուսաղէմի քաղաքապետ Յուրի Լուփալիանսկին, Բարաշէի Զբօսաշրջութեան Նախարար Գեղեոն Եպրան եւ ուրիշ բարձրաստիճան պետական անձեր եւ հիւրեր: Բացման արարողութեանը շնորհատուական խօսքով հանդէս եկաւ Պատրիարք Սրբապան Հայրը: Իր խօսքում նա մասնաւորապէս նշեց. «Նայելով այս որմնանկարին, փորձում եմ արագ հայեացք ձգել դրախտի վրայ, մինչ ասորում եմ երկրում: Փորձում եմ հետեւել եւ երեւան հանել դրախտային կեանքի մանրամասները, որ նկարապարտուած են այս որմնանկարում:

«Անշուշտ անհնար է այն ամբողջութեամբ ընկալել, սակայն որմնանկարի պատգամը շատ յստակ է եւ ընկալելի, եւ այդ պատգամը հետեւեալն է. Աստծու տիեպէրքում բոլոր արարածներու համար հնարաւոր է իրականացնել իրենց ճակատագիրը, ներդաշնակօրէն բաժանելով եւ վայելելով գեղեցիկի, ուրախութեան, յոյսի եւ իրագործման օրինութիւնները, ուրախ եւ խաղաղ համակեցութեամբ:

«Պալեան ընտանիքը, 1915 թուականի սոսկալի եղեռնի վերապրողներէն են, որոնք 1918-ին Յովհաննէսեան եւ Գարագաշեան ընտանիքներու հետ, հաստատում են Երուսաղէմում, հրաւիրուած լինելով վերանորոգելու “Dome of the Rock” մկիթի որմնանկարները: Երուսաղէմում հաստատուելով, փաստօրէն նրանք հանդիսանում են նաեւ յախճապակու արհեստը այս երկիր ներմուծողները:

Ինչպէս արդէն նշեցինք որմնանկարում պատկերուած է դրախտը, որտեղ երկիրն ու ծովը միախառնուած են: Այն ներկայացնում է տիեպէրային, հովերգական համայնապատկեր, որն առնչութիւն չունի իրեն շրջապատող հնչուն իրականութեան հետ: Երկիրն ու ծովը միացնող տրամագիծը հատում անցնում է ամբողջ որմնանկարը, շրջանակուած երկու սահմանագծող ծառերու պատկերներով. արմաւենի եւ նոճի, կիտրոնի եւ նռան ծառերով, ծաղիկներով եւ այլ բոյսերով հանդերձ: Պատկերում վիթելը շրջում են մարգագետնում եւ թռչունները բոյն են հիւսում ծառերու վրայ: Որմնանկարի ներքնամասում

երկու սիրամարգեր են պատկերում տարածում արդեն, իսկ երրորդ սիրամարգի պոչը ծառայում է իբրեւ կիպակեռ որմնանկարի համար: Ծովում, երկու հին նաւակներու կողքին թռչող ձկներ կան:

Որմնանկարչութեան մէջ նոճու եւ արմաւի ծառերը աւանդաբար ներկայացում են իբրեւ կեանքի եւ յաւիտենականութեան խորհրդանիշներ: Տիկ. Պալեանը իր կերպարներով կերտած է մի համադրութիւն մնայուն շարժման մէջ, որմնանկարում պատկերում մարմիններու օգնութեամբ:

ՔԵՍԱԼ ԵԱԼՉԸՆԻ ԱՅՅԸ ԵՐՈՒՄԱՂԷՄ

Դեկտեմբերի 25-ից 30-ը (2004 թ.) Երուսաղէմի Հայ Ռամկավար Ապատական Կուսակցութեան հրաւերով Երուսաղէմ այցելեց թուրք գրող եւ գրականագէտ Բենալ Եալչընը: Բենալ Եալչընին կ'ընկերակցէր Գերմանիոյ առաջնորդ Գերշ. Գարեգին Արք. Բեքչեանը:

Ժամանման առաջին իսկ օրը հիւրերը հիւրընկալուեցին Հայոց Պատրիարքարանի մէջ Պատրիարք Սրբապան Հօր կողմէ: Հանդիպման աւարտին Բաղչաթաղի վարդապետաց սեղանատան մէջ միաբանական ճաշկերոյթ տրուեց ի պատիւ հիւրերի, որին ներկայ էին միաբան Հայրեր եւ Երուսաղէմի Ռամկավար Ապատական Կուսակցութեան վարչութեան անդամներ:

Դեկտեմբերի 26-ին Ժառանգաւորաց Վարժարանի սրահի մէջ տեղի ունեցաւ Բենալ Եալչընի դասախօսութիւնը: Բացման խօսքը եւ Բենալ Եալչընի ինքնակենսագրութիւնը ներկայացուց Յակոբ Անդրէասեանը: Բենալ Եալչընը ներկայացուց Հայոց Մեծ եղեռնի վերաբերեալ իր գրած երկու՝ «Հոգիս Բեպմով Կը Խալուայ» եւ «Սարի Հարսը» գրքերը, ինչպէս նաեւ դրանք գրելու շարժառիթները, իսկ բանախօսութեան վերջում ամբողջ թուրք ազգի անունից ներողութիւն խնդրեց Հայ ժողովրդից՝ կարդալով իր գրքի յառաջաբանի հետեւեալ հատումը.

«Սիրելի Հայ եղբայրներս,

Մեր հարիւրամեակի մեծագոյն ցաւը, մարդկութեան ճակտին սեւ մուրը եղող ջարդերուն, «աքսորի ընթացքին ծրագրուած կերպով սպաննուած», կեանքը կորսնցուցած բոլոր Հայերու եւ Ասորիներու յիշատակին առջեւ կը խոնարհիմ, ձեր ցաւերը կ'ընդունիմ որպէս իմ ցաւերը: Որպէս թուրք գրագէտ, իմ անունով ձեպմէ եւ մարդկութենէ ներողութիւն կը խնդրեմ»:

Բանախօսութիւնը հայերէնի կը թարգմանէր Գարեգին Արք. Բեքչեանը, որն, ի դէպ, հայերէնի թարգմանած եւ հրատարակած է «Հոգիս Բեպմով Կը Խալուայ» գիրքը, իսկ «Սարի Հարսը» գիրքը եւս պիտի թարգմանուի:

Բանախօսութեան աւարտին, Բենալ Եալչընը նաեւ առիթ ունեցաւ պրոցելու բանախօսութեան մասնակիցներու հետ, ինչպէս նաեւ մակագրելու «Հոգիս Բեպմով Կը Խալուայ» գիրքը, որն այս առթիւ վերահրատարակուած էր եւ կը վաճառուէր:

Դեկտեմբեր 27-ին մէկ օրով Բենալ Եալչընը ընկերակցութեամբ Գարեգին Արք. Բեքչեանի, Երուսաղէմից ուղեւորուեց Յորդանանի մայրաքաղաք Ամման, ուր բանախօսեց իր երկու գրքերի մասին:

Դեկտեմբեր 28-ին Բենալ Եալչընը հիւրընկալուեց Պր. Յակոբ Շօհմէլեանի կողմէ Բեթլեհէմի իր բնակարանում: Նոյն օրը Բենալ Եալչընը նաեւ այցելեց Բեթլեհէմի Ծննդեան Տաճար եւ Տաճարին յարակից Հայոց վանքը:

Դեկտեմբեր 29-ին, ի պատիւ հիւրերի, Երուսաղէմի “Christmas” հիւրանոցում հիւրասիրության տրուեց, որուն իրենց մասնակցութիւնը բերին Պատրիարք Սրբապան Հայրը, Հ. Հ. Պատույ Հիւպատոս Յօլակ Մոնճեանը, եւ հայ ազգայիններ:

Մասնակիցները իրենց սրտի խօսքն ու երախտագիտութիւնը յայտնեցին Բեմալ Եալչընին իր այդքան խիպախ եւ շնորհապարտ գործի համար եւ յոյս յայտնեցին, որ ապագային ուրիշ թուրք մտաւորականներ եւս իր օրինակին հետեւելու քաջութիւնը կ'ունենան եւ իր օրինակին հետեւելով՝ արդարութիւնը եւ իրականութիւնը կը մատուցեն թուրք ժողովրդին եւ աշխարհին ու կամուրջ կը հանդիսանան հայ եւ թուրք ժողովուրդներու բարեկամութեան եւ հաշտութեան:

Դեկտեմբերի 30-ին հիւրերը վերադարձան Գերմանիա՝ իրենց հետ տանելով Սուրբ Երկրից ստացած անմոռանալի յուշեր եւ տպաւորութիւններ:

ԺԱՌԱՆԳԱՒՈՐԱՅ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԱՄԱՆՈՐԵԱՅ ՀԱՆԴԵՍ

2005 թուականի Յունուարի 13-ին, տեղի ունեցաւ Ժառանգաւորաց Վարժարանի Ամանորի հանդէսը:

Պատրիարք Սրբապան Հօր եւ Միաբան Հայրերու հանդիսաւոր մուտքէն վերջ ժառանգաւոր սաները երգեցին Հայաստանի Հանրապետութեան հիմնը եւ Ժառանգաւորաց Վարժարանի քայլերգը, որուն յաջորդեց Վարժարանի Տեսուչ Պարէտ Ծ. Վրդ. Երեցեանի բացման խօսքը: Այնուհետեւ սաները հանդէս եկան ամանորեան ուրախ եւ զուարթ երգերով, իսկ մի քանիսը՝ յաջող կերպով դասական կոտորներ կատարեցին դաշնամուրի վրայ:

Ուրաղակիր սաներէն Նարեկ Մկրտչեանը ընթերցեց ամանորեայ ողերձը, որմէ վերջ ժամանեց Կաղանդ պապիկը, որն իր ամանորեայ բարեմաղթանքները յայտնեց Պատրիարք Սրբապան Հօրը, Միաբան Հայրերուն եւ բոլոր ներկաներուն: Յայտագրի վերջին համարը անակնկալ է Պատրիարք Սրբապան Հօր համար. Հայաստանէն նոր ժամանած աշակերտներէն Նուէր Բալասեանը բնատուր տաղանդով եւ հրաշալի կերպով ասմունքեց Սրբապան Հօր գլխէն ելած «Կեանքիս Օրերն» բանաստեղծութիւնը:

Ապա Պատրիարք Սրբապանը իր փականն խօսքում մասնաւորապէս շեշտեց. «Ուրախ ենք, որ այս տարի հնարաւոր եղաւ Հայաստանէն նոր աշակերտներու ժամանումը, որոնց հետ նաեւ ժամանեցին նոր ուսուցիչներ, եւ ասիկա պատեհ առիթ է, որ աշակերտները օգտուին իրենց նոր ուսուցիչներէն, օգտուին առաւելագոյնս, նոյնիսկ պահանջեն աւելին, քան ուսուցիչները կու տան, ու երբ այդպէս վարուէք եւ աւելի քան սովորէք այս տարուայ ընթացքին, ապա այդ դէպքում միայն 2005 թուականը յաջող եւ բեղմնաւոր տարի եղած կ'ըլլայ մեր դպրոցի եւ ձեր՝ աշակերտներուդ համար»:

Հանդէսը աւարտուեց Սուրբ Աթոռոյս օրհներգի եւ «Հայր Մեր»-ի երգեցողութեամբ ու Պատրիարք Սրբապանի «Պահպանիչով»:

Ամանորեայ տօնախմբութիւնները շարունակուեցան նաեւ կէսգիշերին: Աւանդութեան համաձայն՝ Երուսաղէմի հայ գաղութը իր Ամանորը կը սկսէ Վանքի մեծ բակին մէջ, ուր ժամը 00-ին Ամանորը ապդարարող Սբ. Յակոբի փանգակներու դօղանջներու ներքոյ Ժառանգաւոր սաները կ'երգեն «Փառք ի Բարձունս» օրհներգութիւնը, որին կը յաջորդէ նաեւ ամանորեայ խօսքն ու բարեմաղթանքները:

Ի դեպ՝ միայն Երուսաղեմի փոքրաթիվ հայ գաղութն է, որ Ամանորը կը տոնէ 3ունուար 14-ին, քանի որ Երուսաղեմի մէջ եկեղեցական տօները կը տօնուին հին տոմարով, այսինքն՝ նոր տոմարի համեմատ տասներեք օր տարբերութեամբ (աւելի ուշ):

ԽԱԽԱՄԱՊԵՏ ԻՈՆԱ ՄԵՅԳԵՐԻ ԱՅՅԸ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐԻԱՐԺԱՐԱՆ

2005 թուականի 3ունուարի 24-ին Երուսաղեմի Հին քաղաքի Հայոց Պատրիարքարանում տեղի ունեցաւ հանդիպում՝ Երուսաղեմի Հայ Պատրիարք Թորգոմ Արք. Մանուկեանի եւ Խախամապետ Իոնա Մեցգերի միջեւ:

Խախամապետին եւ նրան ընկերակցող հիւրերին Վանքի աւագ դռան մօտ նախ դիմաորեցին Պատրիարքարանի Էքումէիկ եւ Արուսիւն Յարաբերութիւններու վարիչ Արիս Եպս. Շիրվանեանը եւ Աւագ Թարգման Գուսան Վրդ. Ալճանեանը: Այնուհետեւ հիւրերը դաւապների ուղեկցութեամբ առաջնորդուեցին Պատրիարքարան: Պատրիարքարանի մեծ դահլիճում հիւրերին դիմաորեցին Պատրիարք Սրբապան Հայրը եւ Լուսարարապետ Սրբապան՝ Նորիսան Արք. Մանուկեանը:

Ապա Պատրիարք Սրբապանը իր ողջոյնի խօսքում մասնաւորապէս շեշտեց կրօնների միջեւ փոխադարձ յարգանքի կարեւորութիւնը, ինչն էլ հնարաւոր է դարձնում տարբեր կրօնների հետեւորդների խաղաղ եւ ներդաշնակ համակեցութիւնը:

Պատրիարք Սրբապանը հանդիպումը որակեց պատմական եւ յոյս յայտնեց, որ այն կ'ունենայ շարունակութիւն:

Իր պատասխան ողջոյնի խօսքում Խախամապետ Իոնա Մեցգերը նախ շնորհակալութիւն յայտնեց Պատրիարք Սրբապանին ջերմ ընդունելութեան համար եւ իր խօսքում նշեց. «Շատ եմ փափաքում կոչ ուղղել իմ հրեայ եղբայրներին, որ յարգեն բոլոր մարդկանց, եւ ինչպէս մենք չենք ուրում, որ աշխարհում մեզ խանգարեն եւ խոչընդոտ յարուցեն Աստուծոյ մեր պաշտամունքի մէջ, այնպէս էլ մեզ է արգելուած ռեւէ բռնութիւն կամ անարգական վերաբերմունք դրսեւորել մեր երկրի մէջ գործող տարբեր կրօնների, մասնաւորապէս քրիստոնէական կրօնի, Բրիտոնեանների եւ կրօնականների նկատմամբ: Նման ռեւէ արարք արժանի է դատաւարուման»:

Հանդիպումը տեւեց աւելի քան 45 րոպէ: Հանդիպման աւարտին երկու կրօնապետները փոխանակեցին նուէրներ՝ ի նշան սիրոյ եւ համագործակցութեան: Նշենք, որ այս հանդիպումը տեղի ունեցաւ հայ հոգեւորականների վրայ հրեայ երիտասարդ կրօնականների կողմից իրականացած յարձակումների եւ քրիստոնէութեան խորհրդանիշ եղող խաչի վրայ թրեղուց լեռող:

Հանդիպմանը անդրադարձան Իսրայէլի «Մաարիվ» եւ «Հաարեց» օրաթերթերը: «Հաարեց» թերթի հաղորդած տեղեկութեան համաձայն, նախքան հանդիպումը, Երուսաղեմում հրեայ երիտասարդ ծայրալեզականների կողմից թրուցիկներ են տարածուել, որոնցում Խախամապետը մեղադրում է Բրիտոնեանները աջակցելու գործում:

ՈՒՒՏԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ ԴԷՊԻ ՅՈՐԴԱՆԱՆ ԳԵՏ

Ուխտագնացութիւնը ուխտի մի ձեւ է, որը կնքում է հաւատացեալի եւ Աստուծոյ միջեւ: Ուխտագնացութիւնը առաջին դարի քրիստոնէաններից մեկ

հասած աւանդութիւն է: Բրիտանացիները հեթանոսների հալածանքներից խոյս տալու համար, գաղտնաբար այցելում էին Սուրբ Երկիր եւ հոգեպէս հաղորդում Բրիտանի կեանքի հետ կապ ունեցող սրբութիւններին եւ սրբավայրերին: Բրիտանացիական վաղ ժամանակներից մեզ հասած այս աւանդութեանը հետեւելով՝ Երուսաղէմի Միաբանութիւնը ամէն տարի Ծննդեան եւ Աստուածայանութեան տօներից յետոյ ուխտագնացութեան էր մեկնում Յորդանան գետ, ուր կատարում էր Զրօհնեաց հոգեպարար արարողութիւնը: Սակայն վերջին մի քանի տասնամեակներին, քաղաքական անմասնատ Կալմաններու պատճառով ուխտագնացութեան այդ աւանդութիւնը դադարել էր, եւ միայն այս տարի, 2005 թուականի Յունուար 30-ին մեծ թուով ուխտաւորներու մասնակցութեամբ տեղի ունեցաւ ուխտագնացութիւն:

Համեմատելով այն վայրը, ուր աւանդութեան համաձայն մկրտուել է մեր Տէր Յիսուս Բրիտանը՝ Յովհաննէս Մկրտչի կողմէ, որն այժմ Կինուրական արգելեալ գօտի է եւ միայն յատուկ պրոտոկոլաւ կարելի է մուտք գործել, նախ կատարուեց Արցախեան ապստամբութիւնների հոգեհանգստեան արարողութիւն եւ ապա տեղի ունեցաւ Զրօհնեաց արարողութիւնը, որի ընթացքին սուրբ Միշոնը «Առաքելոյ աղանդ» շարականի երգեցողութեան տակ միւռնաթափուեց Յորդանան գետ, որից յետոյ բոլոր ուխտաւորները յուացուեցին միւռնուսած գետի ջրով, ինչպէս նաեւ վերցրեցին իրենց հետ գետի միւռնուսած ջրից՝ հաւատալով դրա սրբաբար եւ հրաշագործ զօրութեանը:

Արարողութեան աւարտին Միաբանութիւնը ուղեւորուեց Երիքովի Ռումինական կիսակառոյց եկեղեցին եւ դիմաւորուեց Վանահօր կողմէ, աղով եւ հացով: Վանահայրը նախ տուեց հակիրճ բացատրութիւն ընդհանուր վանքի եւ վանական համալիրի շինարարական եւ հետագայ ծրագրերի մասին: Փոքրիկ հիւրասիրութիւնից յետոյ Միաբանութիւնը ուղեւորուեց Երիքովի ճաշարաններից մեկում ճաշելու եւ մի քանի ժամ հաճելի ժամանակ անցկացնելուց յետոյ վերադարձաւ Երուսաղէմ:

ԱՐՅԱԽԵԱՆ ԱԶԱՏԱՄԱՐՏԻ 17-ՐԴ ԱՄԵԱԿ

Արցախեան շարժումը նախկին Խորհրդային Միութիւնում կայացած առաջին ընդվզումն էր յանուն ապստամբութեան եւ արդարութեան: 1988 թուականի Փետրուար ամսին Լեռնային Ղարաբաղի ժողովուրդը պաշտօնապէս դիմել էր Խորհրդային Կառավարութիւն, բռնապետ Իոսիֆ Ստալինի պարտադրած պատմական անարդարութիւնը ուղղելու եւ այդ տարածաշրջանը Խորհրդային Հայաստանին վերամիաւորելու խնդրանքով: Այս խաղաղ եւ օրինաւոր խնդրանքին Խորհրդային եւ Ադրբեջանական կառավարութիւնները շատ խիստ հակապդեցին եւ այդ հակապդեցութիւնը վերաճեց Ղարաբաղի դէմ ռազմական նախապարձակման:

Սակայն Լեռնային Ղարաբաղի ժողովուրդը արիաբար պաշտպանեց իր նախահայրերի հողում ապառ ապրելու իրաւունքը: Ապառ ապրելու դարաբաղցիների ձգտումը առաջնորդեց նրանց, եւ 1991 թուականի Սեպտեմբեր 2-ին Լեռնային Ղարաբաղը հռչակեց իր անկախութիւնը: Նոյն թուականի Դեկտեմբեր ամսին 10-ին կայացաւ անկախութեան հանրաքուէ:

Վեց տարուայ դաժան եւ արիւնալի մարտերից յետոյ Լեռնային Ղարաբաղի արիասիրտ եւ կորովի ժողովրդի հայ մարտիկների կատարած սիրանքները ու պատերազմում շահած յաղթանակը տոհմեցին Ադրբեջանին, որ նա 1994 թուականին Կինադադարի պայմանագիր կնքի Լեռնային

Ղարաբաղի հետ: Լեռնային Ղարաբաղի յաղթանակը հրաշալի օրինակ է այն բանի, որ մեզ համար կենսականօրէն կարեւոր հարցերում հայ ժողովուրդը կարող է լինել համախմբուած եւ յիւրաի հրաշքներ գործել: Սակայն իւրաքանչիւր յաղթանակ արեան գին է պահանջում: Լեռնային Ղարաբաղի յաղթանակը իրագործուեց ատէի քան 6000 հայ նահաւասկ մարտիկների արեան գնով, որոնք սակայն աննահացան եւ իրենց արեամբ կերտեցին արցախեան ապստամարտի պատմութիւնը Ղարաբաղի ապստագրման պատերապմում: Նրանց յիշատակը միշտ անմար է մեր սրտերում:

Ամէն տարի Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցին Հոգեհանգստեան արարողութիւն է կատարում ի հանգիստ ապստամարտիկների հոգիների: Երուսաղէմի Առաքելական Աթոռը այս տարի Հոգեհանգստեան արարողութիւն կատարեց Յորդանան գետի ափին՝ մեծ թով ուխտաւորների մասնակցութեամբ: Արարողութիւնը հանդիսապետեց Պատրիարք Սրբապան Հայրը:

Բիւր խաղաղութիւն եւ ինկարկութիւն նրանց անմոռաց յիշատակին:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ ՊՐ. ՊԵՐՃ ՍԵՒՐԱԿԵԱՆԻ ԱՅՅԸ ԵՐՈՒՍԱԴԵՄ

Երուսաղէմի իր այցելութեան ընթացքին՝ Փետրուար 4-ին, Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան նախագահ Պր. Պերճ Սեդրակեանը հանդիպում ունեցաւ Երուսաղէմի Առաքելական Սուրբ Աթոռի Պատրիարք Թորգոմ Արք. Մանուկեանի հետ: Հանդիպման ընթացքին քննարկուեցան Երուսաղէմի Սուրբ Աթոռին, ինչպէս նաեւ հայ գաղութին վերաբերող հարցեր:

Բաղաբաղի վարդապետաց սեղանատան մէջ ի պատիւ Պր. Պերճ Սեդրակեանի միաբանական ճաշկերտը կապակերպուեցաւ, որի ընթացքին Պր. Սեդրակեանը իր խօսքում շեշտեց Պատրիարքարանի կարեւոր դերը հայ հոգեւոր, մշակութային եւ ազգային արժէքներու պահպանման եւ տարածման գործում, ինչպէս նաեւ պատասխանատու դերը հայ քրիստոնէական հաւատքի պատմական կեդրոն հանդիսացող Երուսաղէմի եւ Երուսաղէմում գոնուող արքայապետութեան պահպանման գործին մէջ: Նա նաեւ իր գոհունակութիւնը յայտնեց Պատրիարքարանի ստանձնած հայորդեաց կրթութիւն ճամբելու կարեւոր առաքելութեան համար, որը թէեւ ծախսատար է, սակայն Պատրիարքարանը մեծ գիտակցութեամբ կ'իրականացնէ թէ՛ գաղութի հայ պատկերներու հայեցի կրթութեան պարտաւորութիւնը, եւ թէ՛ Ժառանգաւորաց Վարժարանի մէջ տրուող հոգեւոր կրթութիւնը, ուր կը պատրաստուին Հայ Եկեղեցու ապագայ հոգեւոր ապաստաւորներ, որոնք պէտք է ստանձնեն արքայապետեաց պաշտպանութեան պատասխանատուութիւնը, ինչպէս նաեւ ծառայեն աշխարհի տարբեր ծայրեր սփռուած հայութեանը՝ մատակարարելով անոնց հոգեւոր կարիքներուն:

Պր. Սեդրակեանը հանդիպում ունեցաւ նաեւ Կապուածոց Տաւոյ Բագրատ Արք. Պորճէքեանի հետ եւ ծանօթացաւ այդ բաժանմունքի առջեւ ծառացած դժուարութիւններուն:

Նոյն օրուայ երեկոյեան Պր. Սեդրակեանը եւ Պատրիարք Սրբապան Հայրը ընթերցին Ժառանգաւորաց Վարժարանի սաներու եւ ուսուցչական անձնակազմի հետ: Պր. Սեդրակեանը ընթերցի ընթացքին իր խօսքում նշեց. «Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնէն յետոյ, Երուսաղէմի Սուրբ Աթոռը ամենակարեւոր կրօնական կեդրոնն է, որն էլ կը հանդիսանայ մեր ինքնութեան